

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۳۲۰۹۱۲۶

دانشگاه شهید چمران اهواز

دانشکده کشاورزی

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته حشره شناسی کشاورزی

عنوان:

اثرات افزایشی غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید و قارچ بیماریزای حشرات *Metarhizium*

Microcerotermes diversus در کنترل موریان‌هی *anisopliae* (Metschnikoff) Sorokin

Silvestri (Isoptera: Termitidae)

استاد راهنما:

دکتر بهزاد حبیب‌پور

استاد مشاور:

دکتر محمدسعید مصدق

نگارنده:

مرضیه شعبانی

خرداد ۹۳

پاسکزاری

پاس بی کران پروردگار یکتا را که هستی مان بخشید و به طریق علم و دانش رهنمونان شد و به بهمنشینی رحروان علم و دانش مفتخران نمود و خوشه چینی از علم و معرفت را روزی مان ساخت.

بر خود لازم می دانم قبل از هر چیز از جناب آقای دکتر بهزاد حبیب پور که در مقام استاد راهنما در تمام مراحل انجام این پایان نامه، به عنوان یک استاد علم و اخلاق از حضورشان بهره مند شدم، قدر دانی کنم. از استاد صبور و باتقوا، جناب آقای دکتر محمد سعید مصدق که زحمت مشاوره این پایان نامه را متقبل شدند، کمال تشکر و قدر دانی را دارم. از داوران گرامی جناب آقای دکتر سراج و سرکار خانم دکتر ضیایی به جهت ارائه نظرات و پیشنهادات با ارزششان سپاسگزارم. همچنین از ناظر محترم تحصیلات تکمیلی جناب آقای دکتر فرخی ترااد پاسکزاری می کنم. باشد که این خردترین، نجشی از زحمات آنان را پاس گوید.

پاس و تقدیر از اساتید گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران به واسطه ای همه آنچه که به من آموختند.

از بهکلاسی های مهربانم خانم با معصومه افشار و مساد دست برجن، مرضیه جلالی و اعظم فروزان، نفیسه جهانگیری و نیلوفر فرجی، لیلی عادل و زهرا محمدی، اعظم

همدی نسب و نفیسه ابن العلم و پگاه نجف پور که در طول این دوره همواره همراه من بوده اند، تشکر و قدر دانی می کنم.

از مساعدت و همراهی کلیه کارکنان گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران ابراز تشکر و قدر دانی می نمایم.

در پایان از تمامی کسانی که به نوعی در انجام این پایان نامه مرایاری نمودند سپاسگزاری می کنم.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۳	۱- فصل اول: مقدمه و هدف
۳	۱-۱- مقدمه
۱۶	۱-۲- اهداف پژوهش
۱۸	۲- فصل دوم: مروری بر منابع موجود
	۱-۲- برخی مطالعات صورت گرفته روی اثرات قارچ (<i>Metarhizium anisopliae</i> (Metschnikoff) Sorokin.
۱۸	۲-۲- مطالعات صورت گرفته روی رفتارهای تیمارگری و حرکتی موربانه‌ها و تعدادی دیگر از حشرات در حضور آفت‌کش و قارچ
۲۸	۲-۳- مطالعات صورت گرفته روی اثرات متقابل آفت‌کش‌ها و قارچ‌های بیمارگر حشرات
۳۱	۲-۴- مطالعات صورت گرفته روی سازگاری آفت‌کش‌ها و قارچ‌های بیمارگر حشرات و کنه‌ها
۳۷	۳- فصل سوم: مواد و روش کار
۳۷	۳-۱- جمع‌آوری و نگهداری موربانه‌ها

چکیده

نام خانوادگی: شعبانی	نام: مرضیه	شماره دانشجویی: ۹۰۲۰۹۰۶
عنوان پایان‌نامه: اثرات افزایشی غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید و قارچ بیماری‌زای حشرات <i>Metarhizium anisopliae</i> (Metschnikoff) Sorokin در کنترل موریه‌ای <i>Microcerotermes diversus</i> Silvestri (Isoptera: Termitidae)		
استاد راهنما: دکتر بهزاد حبیب‌پور		
استاد مشاور: دکتر محمدسعید مصدق		
درجه تحصیلی: کارشناسی ارشد	رشته: حشره‌شناسی کشاورزی	
دانشگاه: شهید چمران اهواز	دانشکده: کشاورزی	گروه: گیاه‌پزشکی
تاریخ فارغ‌التحصیلی: ۱۳۹۳/۳/۲۷	تعداد صفحات: ۹۳ صفحه	
کلیدواژه‌ها: <i>Microcerotermes diversus</i> بیماری‌گری، ایمیداکلوپرید، <i>Metarhizium anisopliae</i> کاربرد تلفیقی، کارایی		
<p>موریه‌ای <i>Microcerotermes diversus</i> Silvestri (Isoptera: Termitidae) از آفات مهم محصولات سلولزی در اماکن مسکونی و نیز محصولات کشاورزی در استان خوزستان محسوب می‌شود. ایمیداکلوپرید یک سم از گروه نئونیکوتینوئیدهاست که برای کنترل موریه‌ها به کار می‌رود. اما کاربرد مداوم حشره‌کش‌ها می‌تواند منجر به تخریب تدریجی محیط‌زیست گردد. لذا توجه زیادی به شیوه‌های کنترل بیولوژیک جلب شده است. قارچ <i>Metarhizium anisopliae</i> (Metschnikoff) Sorokin یکی از مهم‌ترین میکروارگانیسم‌های تهدید کننده‌ی موریه‌ها است اما رفتار تیمارگری در موریه‌ها یک رفتار اجتماعی دفاعی است که در جلوگیری از آلودگی قارچی بسیار مؤثر است. غلظت‌های زیرکشنده‌ی آفت‌کش‌ها می‌تواند با ایجاد اختلال در رفتار تیمارگری حساسیت موریه‌ها را به قارچ مذکور افزایش دهند. کاربرد ترکیبی بیماری‌گرهای حشرات و غلظت‌های زیرکشنده‌ی حشره‌کش‌ها، به‌عنوان یک راهکار جهت بهبود تأثیر عوامل میکروبی در کنترل موریه‌ها پیشنهاد شده است. استفاده از هر جدایه‌ی قارچ به همراه حشره‌کش مستلزم داشتن آگاهی از سازگاری بین این دو عامل دارد. سازگاری ایمیداکلوپرید با قارچ از طریق ارزیابی سه فاکتور درصد جوانه‌زنی کنیدی قارچ، رشد رویشی کلونی و اسپورزایی بر اساس معیار سنجش سازگاری (T) مورد بررسی قرار گرفت. سپس به منظور نشان دادن اثرات ایمیداکلوپرید بر رفتار موریه‌ها، تعداد تیمارگری موریه‌های آلوده به قارچ و تیمار شده با ایمیداکلوپرید به مدت ۱۶۰ دقیقه و هر ۳۰ ثانیه ثبت گردید. همچنین میزان فعالیت موریه‌های مسموم شده با غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید با امتیازدهی به نوع حرکت آنها ثبت شد. در ادامه آزمون‌های زیست‌سنجی در دو شرایط انتخابی و غیرانتخابی و آزمون طعمه‌مسموم صورت گرفت. با بررسی مقادیر مربوط به معیار سنجش سازگاری سموم حشره‌کش با قارچ‌های بیمارگر (T)، ایمیداکلوپرید در غلظت‌های ۱۰ و ۱۰۰ پی‌پی‌ام با مقادیر T به ترتیب ۹۴/۳ و ۹۲/۷، سازگار و غلظت ۵۰ پی‌پی‌ام با مقدار ۵۹/۲ دارای سمیت متوسط تعیین شد. در موریه‌های تیمار شده با ایمیداکلوپرید و تیمار شده با قارچ و ایمیداکلوپرید تعداد رخداد رفتار تیمارگری کاهش یافت. همچنین با مقایسه‌ی روند امتیازات تعلق گرفته به میزان فعالیت موریه‌ها، مشاهده شد که با افزایش غلظت ایمیداکلوپرید از میزان فعالیت آنها کاسته شد. در تیمارهای کاربرد دو عامل کنترلی ایمیداکلوپرید و قارچ میزان مرگ‌ومیر بیشتری در مقایسه با کاربرد آنها به تنهایی مشاهده شد. با توجه به مرگ‌ومیر ایجاد شده و با در نظر داشتن اثر غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید در ایجاد اختلال در میزان فعالیت و رفتار دفاعی تیمارگری موریه‌ای مورد آزمایش، اثرات افزایشی ایمیداکلوپرید بر قارچ <i>M. anisopliae</i> به اثبات رسید. در نتیجه استفاده از غلظت‌های زیرکشنده‌ی آن در کاربرد تلفیقی جهت بهبود کیفیت کنترل موریه‌ای <i>M. diversus</i> توصیه می‌شود.</p>		

- ۳۸-۲-۳- آفت کش مورد استفاده ۳۸
- ۳۸-۲-۱- تهیهی غلظت‌ها از پودر ایمیداکلوپرید ۳۸
- ۳۹-۲-۲- تهیهی غلظت‌های تعیین شده از سوسپانسیون ایمیداکلوپرید ۳۰ درصد ۳۹
- ۳۹-۳- جدایه قارچ ۳۹
- ۳۹-۴- تهیهی محیط کشت و کشت قارچ ۳۹
- ۴۰-۵- عبور قارچ از بدن موریانه ۴۰
- ۴۱-۶- تهیهی سوسپانسیون اسپور قارچ ۴۱
- ۴۲-۷- تعیین غلظت سوسپانسیون اسپور قارچ ۴۲
- ۴۲-۸- آزمون بررسی سازگاری ایمیداکلوپرید و قارچ *M. anisopliae* ۴۲
- ۴۳-۸-۱- ارزیابی جوانه‌زنی کنیدی ۴۳
- ۴۴-۸-۲- ارزیابی رشد قطری کلونی قارچ ۴۴
- ۴۴-۸-۳- ارزیابی نرخ اسپورزایی قارچ ۴۴
- ۴۵-۸-۴- آنالیز داده‌ها برای آزمون ارزیابی سازگاری ایمیداکلوپرید و قارچ ۴۵
- ۴۵-۹- آزمون ارزیابی تأثیر غلظت‌های زیرکشندهی ایمیداکلوپرید بر رفتار موریانه ۴۵
- ۴۵-۹-۱- بررسی میزان فعالیت و حرکت موریانه‌های تیمار شده با غلظت‌های زیرکشندهی ایمیداکلوپرید ۴۶

۳-۹-۲- بررسی تعداد تیمارگری و تماس هم‌آشپانه‌ای‌ها با هم، در طول مدت تیمارشدگی با ایمیداکلوپرید.....	۴۷
۳-۹-۳- بررسی رفتار تیمارگری در مورپانه‌های دارای شاخک و بدون شاخک.....	۴۹
۳-۹-۴- آنالیز داده‌ها برای آزمون‌های بررسی رفتار تعداد تیمارگری و میزان فعالیت مورپانه‌های تیمار شده با غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید و رفتار تیمارگری در شرایط حضور و عدم حضور شاخک.....	۵۰
۳-۱۰-۱- بررسی اثرات متقابل قارچ <i>M. anisopliae</i> و ایمیداکلوپرید روی مورپانه <i>Microcerotermes diversus</i> Silvestri.....	۵۱
۳-۱۰-۱-۱- شرایط انتخابی.....	۵۱
۳-۱۰-۲- آزمون غیر انتخابی.....	۵۲
۳-۱۰-۳- تهیه‌ی طعمه مسموم حاصل از اعمال دو فاکتور قارچ و ایمیداکلوپرید.....	۵۲
۳-۱۰-۴- آنالیز داده‌های آزمون انتخابی، غیر انتخابی و طعمه مسموم.....	۵۴
۴- فصل چهارم: نتایج و بحث.....	۵۶
۴-۱- نتایج.....	۵۶
۴-۱-۱- آزمون بررسی سازگاری ایمیداکلوپرید و قارچ <i>M. anisopliae</i>	۵۶

- ۴-۱-۱-۱- جوانه‌زنی کنیدی ۵۶
- ۴-۱-۱-۲- رشد رویشی و اسپورزایی ۵۷
- ۴-۱-۱-۳- محاسبات T ۵۹
- ۴-۱-۲- آزمون ارزیابی تأثیر غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید بر رفتار موربانه ۶۰
- ۴-۱-۲-۱- بررسی میزان فعالیت و حرکت موربانه‌های تیمار شده با غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید ۶۰
- ۴-۱-۲-۲- بررسی تعداد تیمارگری و تماس هم‌آشپانه‌ای‌ها با هم، در طول مدت تیمارشدگی با ایمیداکلوپرید ۶۴
- ۴-۱-۲-۳- بررسی رفتار تیمارگری در موربانه‌های دارای شاخک و بدون شاخک ۶۷
- ۴-۱-۳- بررسی تأثیرات متقابل قارچ *M. anisopliae* و ایمیداکلوپرید روی موربانه *M. diversus* ۷۰
- ۴-۱-۳-۱- آزمون غیر انتخابی ۷۰
- ۴-۱-۳-۲- شرایط انتخابی ۷۱
- ۴-۱-۳-۳- تهیه‌ی طعمه مسموم حاصل از اعمال دو فاکتور قارچ و ایمیداکلوپرید ۷۲
- ۴-۲- بحث ۸۱
- ۴-۱-۲- آزمون بررسی سازگاری سم ایمیداکلوپرید و قارچ *M. anisopliae* ۸۱
- ۴-۲-۲- آزمون ارزیابی تأثیر غلظت‌های زیرکشنده‌ی ایمیداکلوپرید بر رفتار موربانه ۸۲

- ۱-۲-۲-۴- بررسی میزان فعالیت و حرکت موربانه‌های تیمار شده با غلظت‌های زیرکشنده‌ی
ایمیداکلوپرید..... ۸۲
- ۲-۲-۲-۴- بررسی تعداد تیمارگری و تماس هم‌آشپانه‌ای‌ها با هم، در طول مدت تیمارشدگی با
ایمیداکلوپرید..... ۸۳
- ۳-۲-۲-۴- بررسی رفتار تیمارگری در موربانه‌های دارای شاخک و بدون شاخک..... ۸۵
- ۳-۲-۴- بررسی تأثیرات متقابل قارچ *M. anisopliae* و سم ایمیداکلوپرید روی موربانه‌ی *M.*
..... *diversus* ۸۶
- نتیجه‌گیری و پیشنهادها..... ۸۸
- واژه‌نامه..... ۸۹
- منابع..... ۹۰

فهرست جداول

- جدول ۱- مقادیر رشد قطری کلونی (سانتی متر) قارچ *M. anisopliae* تحت تأثیر غلظت‌های مختلف ایمیداکلوپرید در ۳، ۶ و ۹ روز پس از کشت ۵۸
- جدول ۲- مقادیر T و میزان سازگاری قارچ *M. anisopliae* با ایمیداکلوپرید ۵۹
- جدول ۳- مقادیر میانگین رتبه‌ی تعلق گرفته به موربانه‌ی *M. diversus* تیمار شده با غلظت‌های مختلف ایمیداکلوپرید بر اساس میزان فعالیت آنها در زمان‌های مختلف ۶۲
- جدول ۴- مقایسه‌ی دو به دو میانگین رتبه‌ی تعلق گرفته به موربانه‌ی *M. diversus* در تیمارهای مختلف براساس میزان فعالیت آنها با استفاده از آزمون ویلکاکسون ۶۳
- جدول ۵- میانگین تعداد رخداد رفتارهای مورد بررسی موربانه‌ی کارگر *M. diversus* تحت تأثیر تیمارهای مختلف در فاصله زمانی ۱۶۰ دقیقه ۶۵
- جدول ۶- میانگین تعداد رخداد رفتارهای مورد بررسی در موربانه‌ی *M. diversus* دارای شاخک و بدون شاخک تیمار شده با قارچ *M. anisopliae* در طول دوره‌ی آزمایش ۶۸
- جدول ۷- روند مرگ‌ومیر تجمعی (درصد) ایجاد شده در موربانه‌ی *M. diversus* در طول دوره‌ی آزمون غیرانتخابی ۷۳
- جدول ۸- مقادیر LT₅₀ در تیمارهای مورد بررسی برای موربانه‌ی *M. diversus* در شرایط آزمون غیرانتخابی ۷۵
- جدول ۹- روند مرگ‌ومیر تجمعی (درصد) ایجاد شده در موربانه‌ی *M. diversus* در طول آزمایش (۱۴ روز) در آزمون انتخابی ۷۶

جدول ۱۰- مقادیر LT_{50} در تیمارهای مورد بررسی برای موربانه‌ی *M. diversus* در شرایط آزمون

انتخابی ۷۷

جدول ۱۱- روند مرگ‌ومیر تجمعی (درصد) ایجاد شده در موربانه‌ی *M. diversus* در طول ۱۴ روز در

آزمون طعمه مسموم ۷۹

جدول ۱۲- مقادیر LT_{50} (روز) در تیمارهای مورد بررسی برای موربانه‌ی *M. diversus* در شرایط

آزمون طعمه مسموم ۸۰

فهرست نمودارها

- نمودار ۱- میانگین درصد کنیدی‌های جوانه‌زده‌ی قارچ *M. anisopliae* در حضور غلظت‌های مختلف ایمیداکلوپرید، ۱۲ و ۲۴ ساعت پس از تلقیح محیط‌کشت ۵۷
- نمودار ۲- میزان اسپورزایی قارچ *M. anisopliae* تحت تأثیر غلظت‌های مختلف ایمیداکلوپرید ۵۸
- نمودار ۳- روند فعالیت حرکتی موربانه‌ی *M. diversus* تیمار شده با غلظت‌های مختلف ایمیداکلوپرید در زمان‌های مختلف ۶۴
- نمودار ۴- روند تیمارگری موربانه‌ی *M. diversus* در معرض قرار گرفته با تیمارهای مختلف در طول آزمایش ۶۶
- نمودار ۵- روند تبادل دهانی موربانه‌ی *M. diversus* در معرض قرار گرفته با تیمارهای مختلف در طول آزمایش ۶۶
- نمودار ۶- روند رخداد رفتار لرزشی در موربانه‌ی *M. diversus* قرار گرفته در معرض تیمارهای مختلف در طول آزمایش ۶۷
- نمودار ۷- روند تیمارگری در موربانه‌ی *M. diversus* دارای شاخک و بدون شاخک تیمار شده با قارچ *M. anisopliae* ۶۹
- نمودار ۸- روند تبادل دهانی در موربانه‌ی *M. diversus* دارای شاخک و بدون شاخک تیمار شده با قارچ *M. anisopliae* ۶۹
- نمودار ۹- روند رخداد رفتار لرزشی در موربانه‌ی *M. diversus* دارای شاخک و بدون شاخک ۷۰
- نمودار ۱۰- مقایسه‌ی میانگین تغذیه از کاغذ صافی در موربانه‌ی *M. diversus* بعد از ۱۴ روز در آزمون

غیر انتخابی ۷۴

نمودار ۱۱- مقایسه‌ی میانگین تغذیه از کاغذ صافی تیمار شده و نشده توسط موربانه‌ی *M. diversus*

بعد از ۱۴ روز در آزمون انتخابی ۷۸

نمودار ۱۲- مقایسه‌ی میانگین تغذیه از کاغذ صافی تیمار نشده و چوب تیمار شده توسط موربانه‌ی *M.*

diversus بعد از ۱۴ روز در آزمون طعمه مسموم ۸۰

فصل اول

مقدمه و هدف

۱- فصل اول: مقدمه و هدف

۱-۱- مقدمه:

موریانه‌ها از حشرات اجتماعی واقعی و دارای سه طبقه^۱ اصلی شامل افراد جنسی، کارگر و سرباز هستند. این حشرات از مواد آلی مثل گیاهان علفی خشک شده، هوموس برگ‌های فاسد شده، کود حیوانی و چوب زنده یا مرده تغذیه می‌کنند. بدلیل تغذیه از چوب‌های مرده، موریانه‌ها یک آفت اصلی برای الوارهای چوبی به کار رفته در ساختمان‌سازی محسوب می‌شوند. موریانه‌ها در سطح وسیعی از محیط‌های زیست جهانی از جمله نواحی گرمسیری وجود دارند. موریانه‌های موجود در استان خوزستان به گروه موریانه‌های زیرزمینی^۲ تعلق دارند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که مهمترین آنها در استان خوزستان گونه‌ی (*Microcerotermes diversus* Silvestri (Isoptera: Termitidae) است (حبیب پور، ۱۳۷۳). همچنین موریانه‌ها باعث خسارت به درختان زنده از جمله نخيلات و همچنین تعدادی از محصولات کشاورزی در اثر تغذیه از منابع سلولزی آنها می‌شوند (مجید و همکاران^۳، ۲۰۰۷). در بین طبقات موریانه‌ها، کارگرها بخش اعظم افراد یک اجتماع یا کلونی^۴ را

1 Caste

2 Subterranean termites

3 Majid *et. al.*

4 Colony

تشکیل داده و کارهایی از قبیل تغذیه^۱، کاوشگری^۲، ساخت و ساز^۳، تعمیر^۴ و تیمارگری^۵ را انجام می‌دهند. وایت‌من^۶ (۲۰۰۶) با بررسی رفتار موربانه‌ی زیرزمینی *Reticulitermes flavipes* (Kollar) اعلام داشت که کارگرها حدود ۷۲/۸٪ از دوره‌ی زندگی خود را فعالیت قابل مشاهده‌ای ندارند. حدود ۶/۳ درصد از زمان خود را به دیگر تیمارگری^۷، ۴/۹٪ را به تغذیه از سلولز^۸، ۴٪ به تبادل غذایی مخرجی، ۴/۲٪ به تبادل غذایی دهانی، ۰/۵٪ به جویدن مواد غذایی برگردانده شده، ۰/۳٪ به جویدن مواد غذایی بعد از دیگر تیمارگری، ۴/۵٪ به کاوش و حفاری مواد و ۰/۷٪ به خود تیمارگری^۹ می‌پردازند. از جمله رفتارهای خاصی که در موربانه‌ها مورد تحقیق و توصیف قرار گرفته است شامل رفتارهای: هشدارهای لرزشی^{۱۰}، رفتارهای محافظتی^{۱۱}، تیمارگری، تبادل غذایی^{۱۲}، مراقبت از ملکه و فرزندان^{۱۳}، تونل‌زنی و حفظ و نگهداری لانه می‌باشد. اغلب این رفتارها شامل دستکاری مستقیم یک شیء با استفاده از قطعات دهانی خصوصاً آرواره‌های بالاست در حالی که رفتار لرزشی آنها شامل حرکت دادن کل بدن و گارد گرفتن با موقعیت بدن است. زنبورهای اجتماعی تمام رفتارهای مذکور را نشان می‌دهند اما این رفتارها توسط کارگرهای ماده بالغ عقیم انجام می‌شود در حالی که در موربانه-

-
- 1 Feeding
 - 2 Foragng
 - 3 Construction
 - 4 Repair
 - 5 Grooming
 - 6 Whitman
 - 7 Allogrooming
 - 8 Autofeeding cellulose
 - 9 Autogrooming
 - 10 Vibratory alarm
 - 11 Guarding
 - 12 Trophallaxis
 - 13 Care of queen & Brood

ها، توسط کارگرهای ماده و نر نابالغ انجام می‌شود. تیمارگری در موربانه‌ها بیشتر بصورت دیگر تیمارگری است و این بر خلاف زنبورهای عسل است که به آسانی خودشان را تمیز می‌کنند و اغلب اعضایی دارند که با امکان انجام خود تیمارگری سازگاری دارد. تیمارگری با حرکت جانبی و ریتمیک آرواره‌های بالا مادامی که کپسول سر در تماس با بخش‌های مختلف بدن موربانه‌ی دیگر از جمله سر، شاخک، پا، سینه و شکم قرار دارد، شناخته می‌شود. دیگر تیمارگری به معنای تیمارگری یکی از افراد توسط دیگری است که این بر خلاف خود تیمارگری^۱ است و در واقع تماس با بدن سایر افراد با قطعات دهانی است و از زمانی که قطعات دهانی یک فرد با هر بخش از بدن فرد دیگر تماس پیدا کند، شروع شده و زمانی که تماس قطع شود به پایان می‌رسد و می‌تواند با رفتارهایی از قبیل جویدن یا تروفالاکسیس دنبال شود (وایت‌من، ۲۰۰۶). لازم به ذکر است که بر اساس مشاهدات نوس و آلوس^۲ (۲۰۰۰) تیمارگری تنها توسط کاست کارگر انجام می‌شود. آنها مشاهده کردند که وقتی موربانه‌های سرباز بدون کارگر قرار داده شدند قادر به انجام تیمارگری نبودند. در واقع این رفتار خاص طبقه‌ی کارگر است که سایر موربانه‌های کارگر و سرباز را تیمار می‌کند (نوس و آلوس، ۲۰۰۰). تیمارگری همچنین در حیوانات اجتماعی و بصورت یک رفتار تمیز کردن مشارکتی^۳ است که یا بین اعضای یک گروه یا بصورت عمل خود تمیز کردن صورت می‌گیرد (وایت‌من، ۲۰۰۶).

بطور کلی در حیوانات اجتماعی^۴، شامل انسان‌ها، تیمارگری اجتماعی^۵ فعالیتی است که طی آن

1 Self- or autogrooming

2 Neves and Alves

3 Cooperative cleaning

4 Social animals

5 Social grooming

افراد یک گروه بدن یا ظاهر فرد دیگری را تمیز یا حفظ می‌کنند. عبارتی وابسته به آن، دیگر تیمارگری است که نشان دهنده‌ی تیمارگری اجتماعی بین اعضای یک گونه‌ی یکسان، است. به‌علاوه، حیوانات به‌طور منظم خودشان را تمیز می‌کنند تا پر، خز، فلس یا دیگر پوشش‌های بدن خود را در وضعیت خوبی نگه دارند. این فعالیت خودتیمارگری گفته می‌شود که باعث بهبود بهداشت آنها می‌شود. از جمله موادی که از بدن خود حذف می‌کنند، پوست مرده یا اشیای خارجی از قبیل حشرات، پارازیت-های خارجی، شاخ و برگ و سایر موارد می‌باشند. پریمات‌ها^۱ شاید بهترین نمونه در انجام عمل تیمارگری هستند که از جمله اثرات تیمارگری در آنها، کاهش استرس است بطوری‌که پریمات‌هایی که تیمار می‌شوند، راحت‌تر به خواب می‌روند. دیگر حیوانات از جمله حشرات، ماهی‌ها، پرندگان، سم‌داران^۲ و خفاش‌ها نیز گروم می‌کنند که گرومینگ در آنها زیاد مورد مطالعه قرار نگرفته است. پستانداران اغلب تیمارگری اجتماعی انجام می‌دهند. حیوانات اهلی خصوصاً سگ‌ها و گربه‌ها، انسان-های قابل اعتماد خود را به نشانه‌ی عاطفه و مهربانی تیمار می‌کنند. مطالعات تجربی در مورد تیمارگری اجتماعی انسان‌ها کم است. تیمارگری انسان‌ها منجر به افزایش رضایت در برقراری ارتباط، ایجاد اطمینان و تجربه عاطفه‌ی خانوادگی می‌شود (Anonymus. Social grooming, From Wikipedia, the free encyclopedia).

ایمیداکلوپرید^۳ در گروه نیتروگوانیدین‌ها قرار می‌گیرد و به عنوان حشره‌کش مناسب برای

1 Primates

2 Ungulates

3 Imidacloprid

کاربرد در خاک، قادر به از بین بردن موریانه‌ها می‌باشد (اسمیت و همکاران^۱، ۲۰۰۸). یک سم از گروه نئونیکوتینوئیدهاست^۲ با اثرات تماسی و سیستمیک بسیار قوی که برای کنترل حشرات مکنده، سوسک‌ها، لارو پروانه‌های آفت، حشرات خاکزی و موریانه‌ها به کار می‌رود. این سم خاصیت دورکنندگی ندارد و برای پستانداران سمیت کمی داشته و بر روی سیستم عصبی حشرات اثر می‌گذارد (کولز و همکاران^۳، ۲۰۰۶). اثر آن از طریق اشغال گیرنده‌های استیل کولین در سیستم عصبی حشرات می‌باشد (فوسن^۴، ۲۰۰۶). نقطه اثر این ترکیبات در حشرات مشابه نیکوتین است اما بسیار قوی‌تر بوده و برای انسان خطر کمتری دارد. انتظار می‌رود این ترکیبات جانشین مناسب و پایداری برای سموم کلره، فسفره آلی و کاربامات در مبارزه با آفات باشند (رخشانی، ۱۳۸۱). حشره‌کش‌های ساخته شده از مواد شیمیایی، دارای اثر سریع، بسیار مؤثر و تا حدودی سودمند در کاهش هزینه هستند. اما کاربرد مداوم آنها می‌تواند منجر به تخریب تدریجی محیط گردد. علاوه بر این، برای ارگانسیم‌های غیر هدف نیز سمی هستند (موهان و همکاران^۵، ۲۰۰۷). همچنین ممکن است منجر به شکل‌گیری مقاومت در موریانه‌ها نسبت به سموم شود. لذا توجه زیادی به شیوه‌های کنترل بیولوژیکی جلب شده است (شیمیزو و یاماچی^۶، ۲۰۰۳). اگرچه استفاده از سموم در کنترل موریانه‌ها متداول و مرسوم بوده است، کنترل بیولوژیکی با استفاده از قارچ‌های بیمارگر سازگار با محیط زیست به صورت

1 Smith *et. al.*

2 Neonicotinoids

3 Cowles *et. al.*

4 Fossen

5 Mohan *et. al.*

6 Shimizu and Yamaji

متناوب یا مکمل حشره‌کش‌های شیمیایی حائز اهمیت است (یاناگاو و همکاران^۱، ۲۰۰۹). قارچ‌های بیمارگر حشرات^۲ (هیپوسریال‌ها^۳) میکروارگانسیم‌های خاکزاد هستند و توانایی‌های قابل توجهی در کنترل حشرات ساکن در خاک دارند (جارامیلو و همکاران^۴، ۲۰۰۵). کنترل بیولوژیک حشرات آفت با استفاده از میکروارگانسیم‌ها می‌تواند کاملاً اختصاصی باشد و هزینه‌ی نسبتاً کمتر و خطرات کمتری برای اکوسیستم دارد (سانتوز و همکاران^۵، ۲۰۰۷). کنترل بیولوژیک با استفاده از قارچ‌های بیمارگر حشرات این مزیت را دارد که برخلاف باکتری‌ها و ویروس‌هایی که از طریق گوارشی عمل نموده و برای شروع آلودگی باید خورده شوند، این میکروارگانسیم‌ها مکانیسم عمل منحصر به فردی در طول آلودگی از خود نشان داده و با نفوذ از طریق کوتیکول و منافذ تنفسی حشره مستقیماً حشره را مورد حمله قرار می‌دهند (سانتوز و همکاران، ۲۰۰۷؛ بولمر و همکاران^۶، ۲۰۱۲). دیگر فاکتور مورد توجه در استفاده از قارچ‌های بیمارگر حشرات این است که گزارشی از پیشرفت مقاومت به آنها در حشرات، گزارش نشده است (سانتوز و همکاران، ۲۰۰۷). با توجه به اینکه موریانه‌ها در جمعیت‌های انبوه و در محیط‌های گرم و مرطوب زندگی می‌کنند، انتظار می‌رود که قارچ‌ها در کنترل بیولوژیکی علیه موریانه‌ها مفید و مؤثر واقع شوند (یاناگاو و همکاران، ۲۰۰۹). موریانه‌های زیرزمینی ظاهراً حساسیت بالایی به عوامل میکروبی به خصوص قارچ‌ها دارند زیرا که دو شرط مهم برای رشد و انتقال میکروب‌ها بصورت ذاتی در زیستگاه موریانه‌ها وجود دارد که شامل موارد ذیل است:

1 Yanagawa *et. al.*

2 Entomopathogenic fungi

3 Hypocreales

4 Jaramillo *et. al.*

5 Santos *et. al.*

6 Bulmer *et. al.*